

цетя-башми-мид, първо тасор, първи ба-
шми, кодрабашми, мид, башка-башми
кюракчи-башми, баш башми, тисацки
коз-башми, саватник, главата на саво
дучи, су-баш, су баше. Я башок-башо Я
баша дри-башо. и удвоено баш-башок-ба-
шми. на урбох в' баш обори, на ивдих
баш ашово. 7. 322. мипет-башми, вв-
ро на ташки, на родома ташки. и много
други които почти съ не прводими точно
и в български

баш нар. не е в' общу по првене, но че
се твърди често на Запад: баш на върне,
такто, татам на върна, баш да твърнем,
татам корато да твърнем. баш така си е
и, таси то така, так томо, баш на бори,
на върх колада.

баш (баш) 1) главно мидео, првдиш ^{първо 2)} ^{на път}
на ладия, на кораб. таш едн на башт. ^{ем-баш}
баша 4) баше, по голди баш. ^{Снар. Загор.}
2) то-общо, баше, по едн, кир, то едн име
баша иваче. 3) баша, колдари на ивача
а кире по едн баша за едн тв. твир.

башаца (та) ^{твирнов.} 1) по голди баш,
баш, баше. 2) башаца на баша на ивача, по-
че едн баше, по едн баше.

башардисан, тл. евр.

башардисан, а, о, — и (баш)

башардисан, су ван тл. евр. искаран,
извирмъ ивир то мидево, едн олучам.

башардисане (то) едн башардисан.

баш бозук (баш) иррегулярен, нередо-
вен турски войник. рдн по рдн, главата на
ривачека, т. е. не носи на глава обикнове-
н миди фрес на работни тв войници а носи
обикновена таша ивча. 2) от волеи, про-
и воначи, не подтичен на дисутична. 3) за
мощно то ваче по грабери а на силна и кра-
мид все туркуи вли правят, за това прв-
номо се вдема да влодвй.

баш бозукчи, нар. като баш бозук,
иуондвоно, на едн баше, иуондвски.

башид (та) 1) от баш, ахти башид, првв ро-
твар. мипет башид, владика или таш-
трукка, като ивачник на врата, на на-
рвдн, от това то ивчоа и само башид
или башт се вдема за таширеу
а тоже и от карабаш, чирко катсу, ка-
мид обикновено туркуи в наричат
калчиреу тв.

баша-баш, кога правят ивир мидеа, тура
баша, баш првдиш от едн страна. глава за глав
башако, ввдн баша. баша баша, баш
башако, сурала баша, Я башако таш.

баша-башид (та) 1) от тах ивир баш-
башид.